

COMUNICAT DE REBUIG A LA MASSACRE DE MELILLA

Una quarantena de persones han estat assassinades per la brutalitat policial, pel racisme institucional i per unes polítiques migratòries inhumanes a la frontera entre el Marroc i l'estat espanyol en uns fets que ja s'anomenen la massacre de Melilla.

La matinada del 24 de juny, entre cinc-centes i dues mil persones van provar de passar la tanca de Melilla i van ser brutalment agredides per la policia marroquina amb l'ajuda de la Guàrdia Civil espanyola. Van fer servir gasos lacrimògens, bales de goma i van apilar cadàvers i ferits per negar-los qualsevol mena d'ajuda humanitària mentre continuaven vexant-los i agredint-los.

Malauradament, aquest tracte a les persones que fugen de la pobresa i de guerres per buscar una vida millor no és anecdòtic sinó que és la norma. Les imatges esgarrifoses d'aquests dies a la tanca de Melilla han colpit la ciutadania i ens han sacsejat profundament.

No podem mirar cap a una altra banda. El racisme institucional es tradueix en unes polítiques migratòries criminals, que se salden amb vides. La UE i l'estat espanyol obren les portes de bat a bat a alguns i alcen murs amb filferro per a uns altres. Els occidentals tenen entrada lliure. Les persones racialitzades, negres o musulmanes, entre més, tenen com a resposta la violència, l'expulsió i la mort.

Però per si les imatges no fossin prou esgarrifoses, la resposta del president espanyol, Pedro Sánchez, a l'actuació de la policia i el govern marroquins va ser de connivència absoluta. Per ell, la situació va estar "ben resolta".

Entre l'abandonament del Sàhara Occidental del mes de març i la connivència amb la matança de Melilla, el govern espanyol ha demostrat que li importen més els interessos del Marroc que no pas les vides humanes.

Per tot plegat, l'Ajuntament d'Argentona mostra el seu rebuig absolut a la matança de Melilla i dona el seu condol a les famílies de les víctimes i dels ferits i penjarà una bandera negra del balcó del consistori en senyal de solidaritat amb les víctimes.

Som conscients que tan sols és un símbol, però és una responsabilitat col·lectiva fer pressió (des d'ajuntaments, des de la societat civil organitzada, des de tot arreu) perquè aquests fets no es tornin a repetir i les vides migrades tinguin el respecte que es mereixen, el de vida humana.